

Τμήμα Οργάνωσης & Διοίκησης επιχειρήσεων Μαθηματικά για Διοίκηση Επιχειρήσεων Ι Δεύτερη εργασία στο L^AT_EX

Κοκοβίδης Συμεών 61/13

7 Ιανουαρίου 2013

1 Ασκήσεις πάνω στα οικονομικά

Άσκηση 10

Η συνάρτηση ζήτησης και προσφοράς ενός αγαθού δίνονται από τους τύπους $Q_d = 150 - 50\ln P$ και $Q_s = 50 + 50\ln P$, όπου P, Q η τιμή και η ποσότητα του προϊόντος.

1. Να προσδιοριστεί το κοινό πεδίο ορισμού των συναρτήσεων δεδομένου ότι η συνάρτηση ζήτησης πρέπει να είναι φθίνουσα και η συνάρτηση προσφοράς αύξουσα.
2. Να υπολογιστεί το σημείο ισορροπίας της αγοράς.
3. Με βάση τη συνάρτηση ζήτησης να υπολογιστεί η συνάρτηση εσόδων και να εξετάσετε αν τα έσοδα μεγιστοποιούνται στο σημείο ισορροπίας της αγοράς.
4. Να υπολογιστεί το πλεόνασμα του παραγωγού.
5. Να υπολογιστεί το πλεόνασμα ενός καταναλωτή που είναι διατεθειμένος να πληρώσει έως €^2

Λύση

1. Θα πρέπει να είναι $Q_d > 0, Q_s > 0, Q'_d < 0, Q'_s > 0$ και $P > 0$ (I)
Η παράγωγος συνάρτηση της Q_d είναι η $Q'_d = -\frac{50}{P}$ και της Q_s είναι η $Q'_s = \frac{50}{P}$
Επομένως θα είναι $-\frac{50}{P} < 0 \Leftrightarrow -50 < P \Leftrightarrow P > -50$ (II),
και $\frac{50}{P} > 0 \Leftrightarrow 50 > P \Leftrightarrow P < 50$ (III)

Επίσης πρέπει $150 - 50\ln P > 0 \Leftrightarrow 150 > 50\ln P \Leftrightarrow 3 > \ln P \Leftrightarrow e^3 > P \Leftrightarrow P < e^3$ (IV)
 όπως και $50 + 50\ln P > 0 \Leftrightarrow 50\ln P > -50 \Leftrightarrow \ln P > -1 \Leftrightarrow P > e^{-1}$ (VI)

Το κοινό πεδίο ορισμού προκύπτει από τους περιορισμούς I, II, III, IV, VI και επομένως θα είναι:

$$P \in (e^{-1}, e^3)$$

2. Το σημείο ισορροπίας βρίσκεται με την εξίσωση των συναρτήσεων ζήτησης και προσφοράς δηλαδή: $Q_d = Q_s \Leftrightarrow 150 - 50\ln P = 50 + 50\ln P \Leftrightarrow 100 = 100\ln P \Leftrightarrow \ln P = 1 \Leftrightarrow P = e$

Αντικαθιστώντας σε μία από τις δύο εξισώσεις βρίσκουμε ότι $Q_d| = Q_s| = 100$ όπου $Q_d|, Q_s|$ η ποσότητα ζήτησης και προσφοράς στην ισορροπία.

3. Η συνάρτηση εσόδων, στη γενική της μορφή είναι: $TR = P \cdot Q$

Με δεδομένη την συνάρτηση ζήτησης, τότε η συνάρτηση ζήτησης θα είναι: $TR = P \cdot Q_d \Rightarrow (150 - 50\ln P)P \Rightarrow 150P - 50P\ln P$

Για να βρούμε που μεγιστοποιούνται τα έσοδα θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το κριτήριο της δεύτερης παραγώγου και επομένως,

$$TR' = (150P - 50P\ln P)' = 150 - 50P \frac{1}{P} + 50\ln P = 150 - 50 + 50\ln P = 100 + 50\ln P,$$

$$TR' = 0 \Rightarrow 100 + 50\ln P = 0 \Rightarrow \ln P = -2 \Rightarrow P = e^{-2}$$

Που σήμαινει ότι μοναδικό και πιθανό ακρότατο (μέγιστο ή ελάχιστο) είναι η τιμή $P = e^{-2}$ και επομένως η τιμή ισορροπίας δεν μεγιστοποιεί τα κέρδη.

4. Το πλεόνασμα του παραγωγού δίνεται από τον τύπο :

$$PS = \int_0^p q^S(p) dp(q) \text{ όταν ανεξάρτητη μεταβλητή είναι η τιμή,}$$

με $p|$ την τιμή στην ισορροπία της αγοράς.

Στη προκειμένη περίπτωση αντικαθιστώντας προκύπτει:

$$\begin{aligned} PS &= \int_0^e (50 + 50\ln p) dp = \int_0^e 50 dp + \int_0^e 50 \ln p dp = [50p]_0^e + 50 \int_0^e \ln p dp = [50p]_0^e + \\ &50 \int_0^e (p)' \ln p dp = [50p]_0^e + 50[p \ln p - \int_0^e p (\ln p)' dp] = [50p]_0^e + 50[p \ln p - p]_0^e = 50e - 0 + \\ &50(e - e) - 50(0 - 0) = 50e \end{aligned}$$

5. Το πλεόνασμα του ενός καταναλωτή ανάλογα με το εφικτό ποσό που μπορεί να διαθέσει

$$\text{προκύπτει από τον τύπο: } CS = \int_{p|}^{(\text{εφικτό})} q^D(p) dp$$

Αντικαθιστώντας προκύπτει:

$$\begin{aligned} CS &= \int_e^{e^2} (150 - 50 \ln p) dp = [150p]_e^{e^2} - 50 \int_e^{e^2} \ln p dp = [150p]_e^{e^2} - 50 \left([p \ln p]_e^{e^2} - \int_e^{e^2} p(\ln p)' dp \right) = \\ &= [150p]_e^{e^2} - [50p \ln p]_e^{e^2} + [50p]_e^{e^2} = 150e^2 - 150e - 50e^2 \ln e^2 + 50e \ln e + 50e^2 - 50e = \\ &= 200e^2 - 50e^2 \ln e^2 - 150e = 200e^2 - 100e^2 \ln e - 150e = 100e^2 - 150e \end{aligned}$$

Άσκηση 19

Η συνάρτηση των εσόδων μιας επιχείρησης που παράγει 2 προϊόντα, A και B, είναι η:

$$TR(q_A, q_B) = -4q_A^2 - 3q_B^2 + 6q_A q_B + 20q_A - 120$$

Όπου q_A, q_B οι εβδομαδιαίες ποσότητες παραγωγής των 2 προϊόντων σε τόνους και R τα εβδομαδιαία έσοδα σε χιλιάδες €.

1. Να βρεθεί το επίπεδο παραγωγής που μεγιστοποιεί τα έσοδα της επιχείρησης, καθώς και τα μέγιστα κέρδη.
2. Να βρεθεί το επίπεδο παραγωγής που μεγιστοποιεί τα έσοδα αν οι εβδομαδιαίες ποσότητες παραγωγής πρέπει να ικανοποιούν τον περιορισμό: $10q_A - 6q_B + 200 = 0$

Λύση

1. Θα βρούμε τις μερικές παραγώγους:

$$TR_{q_A} = \frac{\partial TR}{\partial q_A} = -8q_A + 6q_B + 20, \quad TR_{q_B} = \frac{\partial TR}{\partial q_B} = -6q_B + 6q_A$$

Άρα το ανάδελτα της TR είναι

$$\nabla TR = \left\{ \begin{array}{c} -8q_A + 6q_B + 20 \\ -6q_B + 6q_A \end{array} \right\}$$

Βρίσκοντας και τις δεύτερες μερικές παραγώγους αλλά και παραγωγίζοντας την μερική παράγωγο της μιας ως προς την άλλη μεταβλητή.

$$TR_{q_A q_A} = \frac{\partial^2 TR}{\partial q_A^2} = -8, \quad TR_{q_B q_B} = \frac{\partial^2 TR}{\partial q_B^2} = -6, \quad TR_{q_A q_B} = \frac{\partial^2 TR}{\partial q_A \partial q_B} = 6$$

Προκρίπτει και η εσσιανή:

$$HTR = \begin{pmatrix} \frac{\partial^2 TR}{\partial q_A^2} & \frac{\partial^2 TR}{\partial q_A \partial q_B} \\ \frac{\partial^2 TR}{\partial q_A \partial q_B} & \frac{\partial^2 TR}{\partial q_B^2} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -8 & 6 \\ 6 & -6 \end{pmatrix}$$

Εξισώνοντας το ανάδελτα της TR με μηδέν (Συνθήκες Πρώτης Τάξης)

$$\begin{aligned} \nabla TR = 0 &\Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} -8q_A + 6q_B + 20 = 0 \\ -6q_B + 6q_A = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} -8q_A + 6q_B + 20 = 0 \\ 6q_A = 6q_B \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} -2q_A = -20 \\ 6q_A = 6q_B \end{array} \right\} \Rightarrow \\ &\Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} 2q_A = 10 \\ 6q_A = 6q_B \end{array} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} q_A = 10 \\ q_B = 10 \end{array} \right\} \end{aligned}$$

Και βρίσκοντας εάν η εσσιανή είναι αρνητική μέσω των ηγετικών κύριων ελάσσονων:
 $|H_1| = -8$ και $|H_2| = [(-8) \cdot (-6)] - 6 \cdot 6 = 12$, που όντως είναι.

Καταλήγουμε πως ο συνδιασμός από 10 τόνους του προϊόντος Α και 10 τόνους του Β, οδηγεί στα μέγιστα έσοδα για την επιχείρηση. Αντικαθιστώντας λοιπόν στην αρχική συνάρτηση εσόδων TR, $TR(10, 10) = -4 \cdot 10^2 - 3 \cdot 10^2 + 6 \cdot 10 \cdot 10 + 20 \cdot 10 - 120 = -20$, καταλήγουμε πως ποτέ δεν έχει έσοδα αρα και ποτέ δεν έχει κέρδη.

2. Αφού έχουμε περιορισμό, θα δημιουργήσουμε την συνάρτηση Lagrange:

$$L(q_A, q_B, \lambda) = -4q_A^2 - 3q_B^2 + 6q_Aq_B + 20q_A - 120 - \lambda(10q_A - 6q_B + 200)$$

θα βρούμε το ανάδελτα της L, των συνδιασμού λύσεων του συστήματος: $\nabla L = 0$ και έπειτα μέσω της εσσιανής της L για το ποιος συνδιασμός λύσεων αποτελεί και τοπικό μέγιστο. Όταν έχω δύο μεταβλητές και έναν περιορισμό στη συνάρτηση Lagrange, αν η ορίζουσα της HL (x_o, y_o, λ) είναι θετική τότε έχω τοπικό μέγιστο.

2 Γενικές ασκήσεις

Άσκηση 5

Δίνεται ο πίνακας:

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 \\ 1 & 4 & -3 \\ 5 & -2 & 7 \end{pmatrix}$$

1. Να υπολογιστεί ο πίνακας A^2
2. Να εξετάσετε αν τα διανύσματα στήλες του πίνακα A είναι γραμμικά ανεξάρτητα.
3. Να λυθεί το σύστημα $Ax = \mathbf{0}$ όπου $\mathbf{0} = (0 \ 0 \ 0)'$

Λύση

1.

$$\begin{aligned} A^2 &= A \cdot A = \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 \\ 1 & 4 & -3 \\ 5 & -2 & 7 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 \\ 1 & 4 & -3 \\ 5 & -2 & 7 \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} 3 \cdot 3 + 1 \cdot 1 + 2 \cdot 5 & 3 \cdot 1 + 1 \cdot 4 + 2 \cdot (-2) & 3 \cdot 2 + 1 \cdot (-3) + 2 \cdot 7 \\ 1 \cdot 3 + 4 \cdot 1 + (-3) \cdot 5 & 1 \cdot 1 + 4 \cdot 4 + (-3) \cdot (-2) & 1 \cdot 2 + 4 \cdot (-3) + (-3) \cdot 7 \\ 5 \cdot 3 + (-2) \cdot 1 + 7 \cdot 5 & 5 \cdot 1 + (-2) \cdot 4 + 7 \cdot (-2) & 5 \cdot 2 + (-2) \cdot (-3) + 7 \cdot 7 \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} 9 + 1 + 10 & 3 + 4 - 4 & 6 - 3 + 14 \\ 3 + 4 - 15 & 1 + 16 + 6 & 2 - 12 - 21 \\ 15 - 2 + 35 & 5 - 8 - 14 & 10 + 6 + 49 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 20 & 3 & 17 \\ -8 & 23 & -31 \\ 48 & -17 & 65 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

2. Για να είναι τα διανύσματα στήλες του πίνακα, γραμμικά ανεξάρτητα θα πρέπει οι στήλες του πίνακα ως διανύσματα:

$$A_1 = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 5 \end{pmatrix}, A_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 4 \\ -2 \end{pmatrix}, A_3 = \begin{pmatrix} 2 \\ -3 \\ 7 \end{pmatrix}$$

να δίνουν ως μοναδική λύση το $\mathbf{0}$, στο παρακάτω σύστημα: $\kappa A_1 + \lambda A_2 + \mu A_3 = \mathbf{0}$

Άρα έχουμε

$$\kappa \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 5 \end{pmatrix} + \lambda \begin{pmatrix} 1 \\ 4 \\ -2 \end{pmatrix} + \mu \begin{pmatrix} 2 \\ -3 \\ 7 \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 3\kappa + \lambda + 2\mu \\ \kappa + 4\lambda - 3\mu \\ 5\kappa - 2\lambda + 7\mu \end{pmatrix} = 0 \Rightarrow \begin{cases} 3\kappa + \lambda + 2\mu = 0 \\ \kappa + 4\lambda - 3\mu = 0 \\ 5\kappa - 2\lambda + 7\mu = 0 \end{cases}$$

$$\begin{cases} \lambda = -3\kappa - 2\mu \\ \kappa + 4\lambda - 3\mu = 0 \\ 5\kappa - 2\lambda + 7\mu = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda = -3\kappa - 2\mu \\ \kappa - 12\kappa - 8\mu - 3\mu = 0 \\ 5\kappa + 6\kappa + 4\mu + 7\mu = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda = -3\kappa - 2\mu \\ -11\kappa - 11\mu = 0 \\ 11\kappa + 11\mu = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda = -3\kappa - 2\mu \\ -11\kappa = 11\mu \\ 11\kappa = -11\mu \end{cases}$$

$$\begin{cases} \lambda = -3\kappa - 2\mu \\ \kappa = \mu \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda = -3\mu - 2\mu \\ \kappa = \mu \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda = -5\mu \\ \kappa = \mu \end{cases} \Rightarrow (\kappa, \lambda, \mu) = (\mu, -5\mu, \mu)$$

Επομένως τα διανύσματα, δεν είναι γραμμικά ανεξάρτητα.

3.

$$Ax = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 3 & 1 & 2 \\ 1 & 4 & -3 \\ 5 & -2 & 7 \end{pmatrix} x = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} 3x_1 & 1x_2 & 2x_3 \\ 1x_1 & 4x_2 & -3x_3 \\ 5x_1 & -2x_2 & 7x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}' \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \begin{pmatrix} 3x_1 & 1x_2 & 2x_3 \\ 1x_1 & 4x_2 & -3x_3 \\ 5x_1 & -2x_2 & 7x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \begin{cases} 3x_1 + x_2 + 2x_3 = 0 \\ x_1 + 4x_2 - 3x_3 = 0 \\ 5x_1 - 2x_2 + 7x_3 = 0 \end{cases}$$

Επομένως το σύστημα αυτό θα μπορεί να λυθεί με τη μέθοδο Cramer μιας και ενδεικνύετε για την επίλυση τετραγωνικών συστημάτων (3X3) αλλά και με άλλους τρόπους, όπως τη μέθοδο Gauss-Jordan